

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň – město rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou v právní věci **žalobce: Ing. Vladimír Mičkal**, bytem Plzeň, Kotíkovská 42, proti **žalované: Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, se sídlem Plzeň, Radobyčická 14, v řízení o 7.844.653,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalobní návrh na stanovení povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 7.844.653,- Kč s příslušenstvím se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Okresnímu soudu Plzeň-město dne 11.4.2007 a upřesněnou k výzvě soudu, obsažené v usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22.9.2009, č.j. 13 Nc 341/2007-23, podáním doručeným soudu dne 7.10.2009 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud stanovil žalované povinnost zaplatit mu namísto původně požadované částky ve výši 75.003,- Kč s příslušenstvím částku 7.844.653,- Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody a nehmotnou škodu ve výši 10.500.000,- Kč s příslušenstvím, když částka 7.844.653,- Kč představuje kupní sílu v roce 2009 částky 75.003,- Kč, což je zůstatek na vkladní knížce z roku 1951, který byl rodičům žalobce za komunismu odcizen a částka 10.500.000,- Kč představuje nemajetkovou újmu, která žalobci, respektive jeho rodičům, v souvislosti s odcizením vkladní knížky v roce 1953 ve spojení s následnými kroky a činnostmi státu vznikla. Pracovnice sociálního odboru ÚMO Plzeň 1 tvrdí, že žalobce není v hmotné nouzi a nemá nárok na sociální dávky, protože částku 75.003,- Kč na vkladní knížce vlastní.

Usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 14.10.2009, č.j. 20 C 582/2009-37 byla změna žaloby, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci namísto částky 75.003,- Kč s příslušenstvím částku 7.844.653,- Kč s příslušenstvím a částku 10.500.000,- Kč s příslušenstvím připuštěna. Následně usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 18.3.2010, č.j. 20 C

582/2009-58 bylo řízení o zaplacení nemajetkové škody ve výši 10.500.000,- Kč s příslušenstvím vyloučeno k samostatnému řízení.

Žalovaná se žalobním návrhem nesouhlasila. Namítla nedostatek své věcné pasivní legitimace ve sporu.

Žalobce, ač řádně předvolán, se k ústnímu jednání, které se ve věci konalo dne 18.7.2011, bez omluvení nedostavil. Tímto svým jednáním žalobce zmařil soudu možnost, aby jej poučil o nutnosti doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů k jejich prokázání s ohledem na námitku žalované o nedostatku její pasivní legitimace ve sporu. Soud ve věci postupoval v souladu s § 101 odst. 3 o.s.ř., věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce, vyšel přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.

Na základě provedeného dokazování má soud v tomto sporu za zjištěné, že k datu 21.6.1951 byl na vkladní knížce vedené u České spořitelny, oblastní pobočky v Plzni, na jméno Oldřich Mičkal zůstatek ve výši 75.003,90 Kčs. Ze zprávy České spořitelny a.s. ze dne 15.12.2009 mimo jiné vyplývá, že vkladní knížky na doručitele jsou vklady anonymní a bez uvedení konkrétních identifikačních znaků je nelze dohledat. K identifikaci vkladní knížky na doručitele je třeba uvést více identifikačních znaků - přesný název vkladní knížky, celé číslo vkladní knížky, tj. datum založení, počáteční vklad, datum zrušení, zda se jedná o vkladní knížku výherní nebo s výpovědní lhůtou, uvést přesnou pobočku, která vkladní knížku vede, či vedla. Vkladní knížky na doručitele nejsou centrálně evidovány a bez těchto údajů nelze vkladní knížky dohledat. Údaje o vkladních knížkách lze dohledat 20 let nazpět. Matka žalobce Ludmila Mičkalová, nar. 16.9.1904, zemřela dne 18.3.1987. Státní notářství Plzeň-město v dědické věci po Ludmile Mičkalové určilo obecnou cenu majetku zůstavitelky částkou 2.078,- Kčs a schválilo dohodu o vypořádání dědictví, podle níž veškerý majetek náležející do dědictví, tj. hotovost 2.078,- Kčs, uloženou v depozitu MÚNZ Plzeň převezme pozůstalá dcera Olga Yvínová, bytem Plzeň, Bendova 26. Pozůstalý syn Ing. Vladimír Mičkal (žalobce) nežádal z dědictví žádný dědický podíl. Rozhodnutí o dědictví ze dne 30.4.1987, č.j. D 643/87-9 nabylo právní moci dne 25.5.1987. Usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 31.3.2011, sp.zn. 29 D 1624/2010, které nabylo právní moci dne 31.3.2011, ve věci dodatečného projednání dědictví po Oldřichu Mičkalovi, nar. 27.10.1902, posl. bytem Plzeň, Kotíkovská 42, který zemřel dne 4.1.1978 bez zanechání závěti, bylo řízení zastaveno a rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a stanovena odměna notářky JUDr. Aleny Koupšetové ve výši 540,- Kč, kterou je povinen uhradit stát. V odůvodnění tohoto usnesení mimo jiné bylo sděleno, že po právní moci usnesení o nabytí dědictví byl pozůstalým synem (žalobcem) přihlášen k dodatečnému projednání dědictví zůstatek na vkladní knížce České spořitelny. Dotazem na Českou spořitelnu a.s. bylo zjištěno, že dle dostupné databáze Česká spořitelna nevedla ke dni úmrtí žádné účty (vkladní knížky) na jméno a rodné číslo zůstavitele a záznamy z roku 1978 již nemá spořitelna z důvodu archivačních lhůt k dispozici. V dědické věci tak nebyly shledány podmínky řízení, neboť neexistuje žádný majetek, o němž by mohlo být vedeno dědické řízení, a proto bylo řízení dle § 104 odst.1 o.s.ř. zastaveno.

V dané věci dospěl soud k závěru, že je na místě žalobní návrh zamítnout, neboť žalobce neunesl důkazní břemeno k prokázání pasivní legitimace žalované ve sporu. Zásadní v dané věci vzhledem ke vznesené námitce žalované o jejím nedostatku pasivní legitimace ve sporu bylo posouzení, zda-li je možné nárok žalobce posoudit dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (popř. dle zák. č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem, který byl zákonem č. 82/1998 Sb. zrušen), tzn. zda-li se žalovaná dopustila nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí a zda-li je tak dána objektivní odpovědnost státu za škodu způsobenou žalobci v souvislosti s výkonem státní moci státními a jinými pověřenými orgány. Prvotní podmínkou odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím dle tohoto zákona je existence rozhodnutí, jímž v konkrétní věci státní

orgán aplikuje obecné pravidlo právní normy na jím posuzovaný případ. Druhá forma objektivní odpovědnosti státu se spojuje s nesprávným úředním postupem, jímž je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, zpravidla jde o postup, který s rozhodovací činností nesouvisí. Dle § 7 a 13 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem, kdy nesprávným úředním postupem je porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda. Pro odpovědnost státu dle § 13 zákona č. 82/1998 Sb. není významné, zda poškozený byl účastníkem řízení, v jehož rámci k nesprávnému úřednímu postupu došlo, nýbrž je podstatné pouze to, zda poškozenému vznikla škoda (majetková újma, vyjádřitelná v penězích), která je v příčinné souvislosti s uvedeným postupem, tedy zda je nesprávný postup orgánů státu se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku. U výše škody, kterou se rozumí majetková újma, spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí, nelze přisvědčit názoru žalobce, že by měla spočívat v částce ve výši 7.844.653,- Kč, což by měla být v roce 2009 kupní síla částky 75.003,- Kčs uložené na vkladní knížce k 21.6.1951, již jen s ohledem na peněžní reformu v roce 1953 (viz zákon č. 41/1953 Sb. ze dne 30.5.1953), při které se přepočítávaly ke dni 1.6.1953 československé koruny v poměru 5,- Kčs starých peněz na 1,- Kčs nových peněz. Důkazní návrhy žalobce na provedení svědeckých výslechů byly zamítnuty, neboť pro posouzení pasivní legitimace žalované by byly irelevantní. S ohledem na archivační dobu nebylo možné zjistit dotazem na Českou spořitelnu, co se stalo s vkladem na vkladní knížce na jméno otce žalobce a do kdy byly finanční prostředky na vkladní knížce uloženy. Na základě dodatečného projednání dědictví po zemřelém otci žalobce se žalobce nestal vlastníkem předmětného zůstatku na uvedené vkladní knížce a je tak i otázkou jeho aktivní legitimace ve sporu. Pokud by soud uvažoval o nápravě stavu, který se stal v 50.letech minulého století, případně tzv. měnovou reformou v roce 1953, takováto náprava není možná, tak jak již tento názor prezentoval odvolací soud ve svém usnesení sp.zn. 15 Co 459/2010, ze dne 8.12.2010, kdy rozhodoval o odvolání žalobce proti rozhodnutí zdejšího soudu o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta pro řízení. Pokud by soud měl nárok žalobce posuzovat dle zmiňovaného zákona č. 82/1998 Sb., je na místě rovněž zdůraznit ustanovení jeho § 14, 15, kdy nárok na náhradu škody je nejprve nutné uplatnit u příslušného úřadu a domáhat se náhrady škody může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Žalobcem nebylo tvrzeno ani prokázáno, zda-li svůj nárok vůči žalované před iniciováním tohoto řízení náležitě uplatnil u příslušného úřadu a s jakým výsledkem. S ohledem na uvedené skutečnosti proto soud žalobní návrh zamítl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř., žalobce nebyl ve věci úspěšný, náhrada nákladů řízení by náležela žalované. Vzhledem k tomu, že žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu zdejšího.

V Plzni dne 18.7.2011

Mgr. Jaroslava Kočandrlová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Skalová